

[Veistrup.]

20 pCt. af Arbejdslønnen, og det er Forudsætningen, at Arbejdet ikke udføres som Nødhjælpsarbejde. Maa jeg for Resten med Hensyn til Nødhjælpsarbejderne sige, at det forekommer mig, der har været temmelig roligt om dette Spørgsmaal i de senere Aar. Vi har ikke hørt ret meget til, at der er udført Nødhjælpsarbejder, men det kan jo være, jeg ikke er rigtig underrettet. Til det Formaal, der omhandles i § 5, er det foreslaaet at yde et Tilskud paa indtil 1 Mill. Kr.

I §§ 7, 8 og 9 tages der direkte Hensyn til Erhvervslivets vanskelige Forhold, idet der dels foreslaas Støtte til Fremme af Erhvervslivet, dels Støtte til Forrentning. De Bestemmelser, der indeholdes i disse Paragraffer, staar i Relation til den lille Lov om Ændringer i Vilkaarene for Statens Udlaan, som vi vedtog for ganske kort Tid siden her i Tinget. Det Beløb, der foreslaas stillet til Raadighed til Hjælp for mindre næringsdrivende indenfor Landbrug, Haandværk og Industri, er meget beskedent. Hvis alle Muligheder udnyttes, drejer det sig om et Beløb af i alt 555 000 Kr. i Henhold til §§ 7 og 8.

§ 9 gaar ud paa at forhøje Laanebeløbet til Grundforbedringsarbejder fra 1 Mill. til 2 Mill. Kr. og at lempe Forholdene for de Mennesker, som erholder Laan af disse Midler, ved at yde $\frac{1}{5}$ af det bevilgede Beløb som Tilskud eller med andre Ord 20 pCt. af det, Arbejdet koster at udføre, og jeg vil for mit Vedkommende i Modsætning til det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, tro, at adskillige vil benytte det Tilbud, her foreligger, hvis Loven da overhovedet gennemføres.

Det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) mente — og deri var han for øvrigt enig med det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Fritze Teisen) —, at det var rigtigt at dele dette Forslag i to Afdelinger. Han erklærede sin afgjorte Kærlighed til den sidste Afdeling, men vilde ikke være med til den første. Resultatet vil ganske sikkert blive, om jeg saa maa sige, ulykkeuig Kærlighed, thi jeg forstaar — og det finder jeg meget rimeligt —, at det her foreliggende Forslag maa behandles som en Helhed, og at man ikke vil gaa ind for en Ordning af den Beskaffenhed, som ønskes fra anden Side. Jeg vil gerne give det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) Ret i, at den Kærlighed til Kommunerne, man stadig taler om, er af en noget platonisk Art. Man har uhyre Sympati for Kommunerne, men — for at bruge det gamle

Udtryk — man har ikke noget at have Sympatien i.

Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Fritze Teisen), karakteriserede dette Forslag som et Sammensurium. Nu har jeg altid ved Udtrykket „Sammensurium“ forstaaet en Sammenblanding af en hel Mængde Ting, som var vanskelige at finde ud af, men jeg maa sige, at det ærede Medlem klarede sig overraskende godt, og det skulde ogsaa være mærkværdigt, om det ærede Medlem med den Intelligens, som karakteriserer hende, ikke var i Stand til at finde igennem dette Sammensurium. Men naar det ærede Medlem saa spurgte: Hvorfor en Helhed? — vil jeg gerne svare, at det synes mig at være ganske ligetil, at det er en Helhed. Man kan ikke ensidigt lovgive for enkelte Klasser af Befolkningen. Man maa, naar man lovgiver, have for Øje ikke enkelte Klasser, som er kriseramte, men alle dem, som har haft vanskeligt ved at komme igennem disse Tider.

Saa citerede det ærede Medlem et Udtryk, jeg anvendte i Gaar. Det ærede Medlem betegnede dette Forslag som en Narret. Men jeg siger til det ærede Medlem: Det behøver det ingenlunde at være; det ærede Medlem og hendes Parti kan blot stemme sammen med os andre, saa vil det Forslag, her foreligger, ikke være en Narret, men en Realitet. Det ærede Medlem vil faa at se, at det vil vække adskillig Tilfredshed i store Dele af Befolkningen, hvis man gennemfører Lovforslaget.

Hvad angaar Renten, som det ærede Medlem ogsaa var inde paa, maa jeg sige, at man skal ikke — og det forstaar jeg, det ærede Medlem ogsaa mente, for saa vidt er vi altsaa enige — med Hensyn til Rentesættelse lægge mere ind i det Lovforslag, her foreligger, end der virkelig ligger deri. Det, der tilstræbes, er en Nedsættelse af den faktiske Rentefod og en Hjælp til Betaling af de Renter, her er Tale om, ikke noget som helst andet. Her er ikke Tale om Fastsættelse af Normalrente eller noget i den Retning, men ganske simpelt om en Hjælp til de Mennesker, som sidder og skal forrente store Beløb, til Betaling af de Renter, som de maaske under de nuværende Forhold vil have vanskeligt ved at betale. Andet og mere tror jeg ikke der ligger i disse Bestemmelser.

Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget til en hurtig Behandling i det høje Ting.

Statsministeren (Starming): Det er kun ganske faa Ord, jeg behøver at sige i Anledning af, hvad der er udtalt af det ærede